

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Samosoudce Obvodního soudu pro Prahu 2 JUDr. Milan Rossi rozhodl v hlavním líčení konaném v Praze dne 10.08.2017 **takto:**

Obžalovaný

J. D.,

nar. **trvale bytem**

je vinen, že

jako soudní znalec pro obor doprava, odvětví doprava silniční, vedený v seznamu znalců Městského soudu v Praze, na podkladě opatření advokáta JUDr. Víta Širokého ze dne 28.03.2013 o přibrání znalce ve smyslu § 89 odst. 2 a § 110a trestního řádu, zn. 12/N339/0001/00, po předchozím poučení podle § 106 trestního řádu vypracoval dne 28.04.2013 znalecký posudek č. 193/13 v trestní věci proti tehdy obviněnému **R.** J. nar. **trvale bytem** trestně stíhanému policejním orgánem Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, Služba kriminální policie a vyšetřování, Odbor obecné kriminality ve věci vedené pod č.j. KRPH-30918/TC-2012-050070, pro skutek právně kvalifikovaný jako přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku a zločin vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku, ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 téhož zákona;

posudek následně doručil obhájci JUDr. Vítu Širokému, který jej dodal do spisu jako důkazní prostředek v soudní fázi trestního řízení, vedeného Městským soudem v Praze pod sp.zn. 42 T 8/2013;

přičemž obžalovaný se zcela v rozporu s etikou i zákonnými povinnostmi znalce při vypracování znaleckého posudku vědomě neseznámil s kompletním spisovým materiálem a pomínil tak zásadní důkazní prostředky, jakými jsou prověrky na místě se svědky trestného činu, vyšetřovací pokusy a kamerové záznamy GE Money Bank, a.s., bez konzultace s relevantními odborníky činil závěry rovněž v oboru lékařství, v němž nemá odbornou způsobilost, v důsledku čehož v posudku úmyslně prezentoval závěry, které jsou přinejmenším hrubě zkreslené a s touto skutečností byl srozuměn, *ohledně příčin a průběhu*

nehodového děje, tedy střetu automobilu Porsche řízeného [REDACTED] R [REDACTED] J [REDACTED] s chodkyní T [REDACTED] N [REDACTED] k němuž došlo dne 23.03.2012 v době okolo 10:05 hod. v Praze 4, a možnosti řidiče střet zaznamenat či incidentu předejít, a tímto posudkem naprosto zpochybnil znalecký posudek z oboru dopravy [REDACTED] I [REDACTED] D [REDACTED], ze dne 28.11.2012, č. 7 (197) – 7/2012, vyžádaný policejním orgánem ve shora uvedené věci, který výslovně označil za technicky nepřijatelný a v podrobnostech uvedl, že při nehodě v žádném případě nedošlo k čelně-excentrickému střetu vozu Porsche s chodkyní, při kterém by v okamžiku rozjezdu chodkyně stála před pravou stranou vozidla, resp. před jeho pravým světlometem; při mechanismu střetu odvozeném [REDACTED] D [REDACTED] by v žádném případě nedošlo ke [REDACTED] chodkyně ani k poranění [REDACTED] ale spíše by došlo k poranění [REDACTED] v žádném případě by nemohlo dojít k tomu, že by konečná poloha chodkyně po střetu byla ve stejném pruhu, kterým jelo vozidlo Porsche, resp. na hraně pravého boku automobilu;

průběh střetu popsal tak, že chodkyně v okamžiku rozjezdu vozu nestála před ním, ale již mimo jízdní profil vozidla, čelně k jeho pravému boku, přičemž v první fázi střetu se vozidlo pravým předním blatníkem třelo o chodkyni v dráze 1,66 m, poté došlo k zachycení chodkyně ve stojící poloze pevnou částí pravého zpětného zrcátka za levou stranu hrudníku ve výšce [REDACTED] po následném vlečení byla chodkyně odpoutána od vozidla a po nekoordinovaném pohybu upadla na vozovku a sunutím se dostala na své konečné polohy; technickou příčinu nehody vysvětlil tak, že v okamžiku, kdy se chodkyně čelně postavila k pravému boku automobilu, mimo jízdní profil, řidič nesprávně odhadl její odstup a rozjel se, přičemž došlo k zachycení chodkyně pravým zpětným zrcátkem; řidič s velkou pravděpodobností přímé zachycení chodkyně neviděl, protože v okamžiku rozjezdu musel sledovat světelnou signalizaci a vozidlo před sebou, zpětné zrcátko bylo odkloněné od přímého pohledu o 75° a tudíž nebylo v periferním vidění řidiče,

tento znalecký posudek obžalovaný následně po připomenutí znaleckého slibu a poučení o riziku trestního postihu podle § 346 trestního zákoníku shrnul a potvrdil dne 03.09.2013 v rámci výslechu znalce v hlavním líčení u Městského soudu v Praze, se sídlem v Praze 2, sp.zn. 42 T 8/2013; ačkoliv musel vědět, že se jedná o podstatné skutečnosti pro rozhodnutí soudu o vině a trestu a že posouzení těchto otázek znalcem je pro soud zásadním důkazem, přičemž veškeré podstatné závěry učiněné ve znaleckém posudku obžalovaného [REDACTED] D [REDACTED] byly jednoznačně vyvráceny revizním znaleckým posudkem Vysokého učení technického v Brně, Ústavu soudního inženýrství, ze dne 09.04.2014, č.j. 4103/61000/2014-Sed, který závěry obžalovaného [REDACTED] D [REDACTED] označil za technicky nepřijatelné, a ve shodě se znaleckým posudkem [REDACTED] D [REDACTED] konstatoval průběh nehodového děje naprosto odlišně od obžalovaného, konkrétně jako střet automobilu Porsche s chodkyní, která v okamžiku rozjíždění stála před pravým předním světlometem v jízdním profilu automobilu a řidiči nic nebránilo ve výhledu na chodkyni,

t e d y   **jednak** jako znalec podal hrubě zkreslený znalecký posudek,
jednak jako znalec před soudem uvedl nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí,

č í m ž   s p á c h a l

jednak   přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1

restního zákoníku,
jednak přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) restního zákoníku,

a odsuzuje se

Podle § 346 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku k peněžitému trestu ve výměře **7.800,-Kč**, tvořeného z 15ti denních sazeb po 520,- Kč.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) měsíců**.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů provedených v hlavním líčení vzal soud za prokázaný a zjištěný skutkový stav tak, jak je podrobně rozepsán ve výroku rozsudku. Ten je shodný s tím, pro který bylo proti obžalovanému zahájeno trestní stíhání a poté na něj podána obžaloba.

Byl zjištěn a prokázán **znaleckými výpověďmi znalců z oboru dopravy** [redacted] D [redacted] (znalec byl osobně přítomen jak při prověrkách na místě, provedených podle § 104e restního řádu, jejichž cílem bylo verifikovat na místě činu výpovědi jednotlivých svědků, tak i vyšetřovacím pokusům podle § 104c restního řádu a učinil závěr, že chodkyně v okamžiku střetu s vozidlem Porsche stála před jeho pravým předním světlomem v jízdním profilu automobilu a řidiči nic nebránilo ve výhledu na ni), [redacted] A [redacted] V [redacted], (ke stěžejnímu závěru [redacted] D [redacted] o tom, že se tělo chodkyně nejprve třelo o bok rozjíždějícího se vozidla a pak došlo k zachycení pevnou částí pravého zpětného zrcátka za levou stranu hrudníku, což mělo za následek [redacted] chodkyně a rozbití zrcadlového skla ve zpětném zrcátku uvedl a níže vyargumentoval, že tento mechanismus nebyl technicky možný), **znaleckými výpověďmi znalců z oboru lékařství** [redacted] J [redacted] P [redacted], (vznik zranění poškozené nehodovým dějem [redacted] D [redacted] je vysvětlitelný, nepravděpodobný vzhledem k rychlosti vozidla při rozjíždění z nulové rychlosti je vznik [redacted] kolem nich zpětným zrcátkem, ať už sklopnou částí nebo kloubovou, jak tvrdí obžalovaný; prověrky pro něj tím, že se ta situace simulovala prostřednictvím figurantky ve vztahu poškozené k vozidlu a pohyb poškozené vůči vozidlu, byly důležité a skládal z toho mozaiku a své závěry; charakter umístění poranění svědčí pro mechanismus, nárazu do chodkyně v době, kdy stála před pravou přední částí toho vozidla, poté se pohybovala směrem na kapotu a poté odpadla ve vzdálenosti 10-14 metrů z toho vozidla na vozovku), [redacted] M [redacted] B [redacted] (konzultant [redacted] G [redacted] - obhájcem přibráného znalce ústavu Dekra - všechna poranění vznikla tupým násilím, některá přímo a některá nepřímým; z těch poranění a z charakteru poranění, tzn. i z toho mechanismu nelze dovodit úrazový děj; znalec se mohl přiklonit pouze k nějaké verzi, která mu je předložena - nesouhlasil s tím, že by chodkyně stála přímo někde proti tomu automobilu čelem), a [redacted]

M. H. (vědomé zachycení chodkyně bylo v revizním znaleckém posudku na základě konzultace s ním vyloučeno, neboť chodkyně by se při vlečení vozem musela pochybovat pravým bokem vpřed a takto i spadnout - poranění pravé strany těla poškozené ale nebylo zdokumentováno - navíc by takovému mechanismu neodpovídala ani konečná poloha ležící chodkyně, charakteristika zranění, jak , tak , jsou zranění tupá, která vznikají kontaktem s předmětem, který nemá ostré výstupky, ani hrany, mohou vzniknout, jak aktivně se pohybujícím předmětem, který naráží do těla, tak i pasivně, pádem pohybujícího se těla na pevný předmět, u kterého je poměrně velký předpoklad, že povrch může být mírně zaoblen, zranění bylo frontolaterální, tzn. že přední část automobilu, čelo automobilu naráželo do boční části chodkyně.), svědků - **kriminalistického technika z oboru chemie I. V.** (na odchlípené části karoserie - horní hrana předního nárazníku vpravo, poblíž blatníku - našli zachycená vlákna z kabátu poškozené ve výši kolen poškozené), **operativního pracovníka svědka J. Ž.** (úkon prohlídky vozu v prostorách MV ČR dne 22.4.2012 proběhl standardně za přítomnosti znalce a techniků), **fotografického technika PČR, Správy východočeského kraje na kriminalistické expertize P. L.** (zadokumentoval na výzvu techniků všechny otěry, které mu ukázali) a **kriminalistického technika z oboru trasologie J. Š.** (stopy při ohledání 22.4.2012 byly vesměs trasologické a chemické - získané pohledově, a šlepením páskou z karoserie a jejich částí) a **listinnými důkazy, zejména odbornými vyjádřeními s vyhodnocením stop, doplňujícím vyjádřením V.** (č.l. 21-24 - ten sice připouští teoretickou možnost chodkyně zachytit se rukama hrany blatníku, další okolnosti však takový průběh nehody vylučují, vědomé zachycení chodkyně bylo v revizním znaleckém posudku na základě konzultace s M. H., vyloučeno, neboť chodkyně by se při vlečení vozem musela pochybovat pravým bokem vpřed a takto i spadnout), **opatřením advokáta JUDr. Víta Širokého o přibrání znalce** (jako cíl znaleckého zkoumání určuje nalezení pro klienta nejpriznivější varianty průběhu nehodového děje a v případě potřeby mu navrhuje přibrání konzultanta z oboru zdravotnictví), **protokolem z hlavního líčení u Městského soudu v Praze ve věci sp.zn. 42 T 8/2013 ze dne 03.09.2013 (D.** v postavení znalce před soudem mj. vypověděl, že s obsahem prověrek na místě činu se seznámil pouze prostřednictvím posudků D. avšak CD se záznamem prověrek neviděl - neviděl ani dokumentaci vztahující se k výhledu řidiče z vozu v okamžiku střetu - D. sice prověrky na místě osobně sledoval, avšak ve svém posudku jejich obsah blíže nepopisuje, obžalovaný se z něj tudíž stěží mohl o obsahu prověrek něco dovědět -), **záběry průmyslové kamery, umístěné na pobočce GE Money Bank, a.s.,** (zachycující děj jen v omezeném rozsahu a kvalitě, přesto však v posudku D. i v revizním znaleckém posudku tyto záběry figurují jako důležitý důkaz, který umožňuje objektivizovat pohyby jednotlivých vozidel a lidí na místě činu, a tím i ověřit svědecké výpovědi, zejména pro možnost ověření vzdáleností, úhlů a možností otevřených či uzavřených výhledů svědků - řidičů i chodců) a **protokoly o ohledání místa činu - vozidla Porsche** (ze dne 26.03.2012 v Praze 6 v garážích MV ČR - bylo zaměřeno na interiér vozidla, byly zajištěny 4 chemické stopy - 1. stěr z krytky kapsy PZ dveří, 2. stěr ze spodní části kapsy PZ dveří, 3. stěr z podlahy zavazadlového prostoru, 4. stěr z volantu; byla pořízena fotodokumentace vozidla a interiéru. Podle protokolu o ohledání vozidla Porsche ze dne 20.04.2012 bylo téhož dne v policejním skladu v Bohuslavicích (Královéhradecký kraj) provedeno ohledání předmětného vozidla. Ohledání se účastnil znalec D. a P. Byly zajištěny tyto stopy: č. 1 trasologická stopa - otěr nečistot na spodní části předního nárazníku vpravo vedle mlhového světla (zajištěno fotograficky) - pozn. zpracovatele tohoto revizního znaleckého posudku: podle fotodokumentace ohledání je zřejmé, že je v tomto případě myšlen pravý mlhový světlomet, č. 2 trasologická stopa - otěr nečistot na spodní části předního nárazníku

vpravo vedle mlhového světla, vpravo od stopy č. 1 (zajištěno fotograficky), č. 3 trasologická stopa - otěr nečistot na pravé straně předního nárazníku v jeho pravé spodní části na přední zástěrce (zajištěno fotograficky), č. 4 trasologická stopa - otěr nečistot na zadní části pravého předního blatníku v úrovni přechodu na pravý práh (zajištěno fotograficky), č. 5 trasologická stopa - otěr nečistot na víku motorového prostoru ve středu jeho přední části (vlozeno do bezp. obálky), č. 6 chemická stopa - mikrostopa vlákna nacházející se v levé spodní části rámečku přední registrační značky (vlozeno do bezp. sáčku), č. 7 chemická stopa - mikrostopa vlákna nacházející se mezi spodní a horní částí předního nárazníku mezi levým mlhovým světlem a registrační značkou (zajištěno do bezp. sáčku), č. 8 trasologická stopa - otěr nečistot na PP dveřích vozu, před a mírně pod úrovní kliky (zajištěno fotograficky), č. 9 chemická stopa - otisk mikrostop na fólii, zajištěno ze stopy č. 4 (vlozeno do bezp. sáčku), č. 10 chemická stopa - otisk mikrostop na fólii, zajištěno ze stopy č. 1 (vlozeno do bezp. sáčku), č. 11 chemická stopa - otisk mikrostop na fólii, zajištěno ze stopy č. 2 (vlozeno do bezp. sáčku), č. 12 chemická stopa - otisk mikrostop na fólii, zajištěno ze stopy č. 3 (vlozeno do bezp. sáčku), č. 13 chemická stopa - otisk mikrostop na fólii, z pravé horní části předního nárazníku (vlozeno do bezp. sáčku), č. 14 trasologická stopa - otěr nečistot z pravé části předního nárazníku v úrovni pravé strany PP světlometu (zajištěno fotograficky), č. 15 chemická stopa - otisk mikrostop na fólii, zajištěno ze stopy č. 14 (vlozeno do bezp. sáčku), **č. 16 chemická stopa - otisk mikrostop na fólii z prostoru lemu pravého předního blatníku v úrovni pravého předního světla (vlozeno do bezp. sáčku)**, č. 17 chemická stopa - vzorek laku z pravé části předního nárazníku pod úrovní pravého předního světla (vlozeno do bezp. sáčku). Následně bylo s pomocí figurantky (výška █████ cm) fotograficky dokumentováno (nosič CD 3 na čl. 418 sv. 2) její postavení a rozměrové uspořádání ve vztahu k vozidlu Porsche a uspořádání figurantky v případě navinutí na přední část vozidla. Dále bylo zdokumentováno výškové uspořádání vozidla a jeho jednotlivých částí, uspořádání interiéru, výhledové poměry z místa řidiče a výhledové poměry zpoza vozidla. Byla provedena zkouška funkčnosti vnějších zpětných zrcátek se zjištěním, že ovládací prvky levého i pravého zpětného zrcátka byly funkční a to včetně sklopení při parkování. V době ohledání vnější zrcátka sklopena mechanicky, ovládací prvky v provozní poloze) **a rozsudkem Městského soudu v Praze sp.zn. 42 T 8/2013** (řidič uvedl své vozidlo do dopředného pohybu v době, kdy se před vozidlem, tedy před pravou přední částí, nacházela chodkyně. Nebyla zjištěna žádná překážka, která by řidiči znemožňovala chodkyni vyskytující se před vozidlem registrovat v jeho následném koridoru pohybu. Z hlediska jednání řidičů a jejich schopnosti ovládat vozidlo je třeba poukázat na nutnost být si vědom rozměrového uspořádání svého vozidla, jeho obrysů v jednotlivých rovinách, aby následným jednáním nedocházelo k ohrožení bezpečnosti ostatních účastníků silničního provozu či bezpečnosti řidiče. Chodkyně, která byla následně sražena, vstoupila před přední část vozidla v době, kdy toto bylo v klidu, nepohybovalo se. Přestože se nacházela v jízdním pruhu určeném pro vozidla, svým jednáním vznik kolizní situace nevyvolala, tato byla vyvolána následným pohybem vozidla Porsche) **a rozsudkem Vrchního soudu v Praze 7 To 60/2014** (Městský soud logicky nepochybil, když vzal pouze závěry revizního znaleckého posudky za součást spolehlivých skutkových zjištění.; ÚSI je erudovanou institucí s více než 40letou dobou fungování; je mu svěřováno zpracování těch nejzávažnějších dopravních nehod; z jeho sdělení je patrné, že programy softwarů Virtual Crash, PC Crash a PAM Crash, jsou pro simulaci pomalých nehodových dějů nevhodné; celá posuzovaná trestní věc █████ J █████ spočívající v útoku na poškozenou byla poznamenána tím, že vyšetřování bylo vedeno pro způsobení dopravní nehody, což se odrazilo na systematické a mimořádném rozsahu trestního řízení; v daném případě se totiž rozhodně nejednalo o běžnou dopravní nehodu, ale o ryze kriminální čin spáchaný shodou okolností v silničním provozu.).

Obžalovaný na svou obhajobu uvedl, že při vypracování posudku vycházel z důkazů, které zajistila Policie ČR, tj. z otěrových stop na vozidle Porsche. Chemické stopy v době zpracování posudku známy nebyly a poté, co se s nimi seznámil, tak tyto stopy zcela korelují s jeho závěry. Díky stopě č. 16 může doplnit mezeru v posudku. Pokud u hlavního líčení uvedl, že chodkyně byla při rozjezdu vozidla Porsche k němu na okamžik připoutaná, původně se domníval, že se chytla kapoty, po seznámení se stopou 16 mohl upřesnit, že v okamžiku rozjezdu se chodkyně instinktivně zachytila hrany pravého předního blatníku, přičemž část těla chodkyně byla přikloněna k vozidlu, následkem čehož došlo k zachycení pevnou částí zpětného zrcátka a zlomení 7. až 3. žebra.

Obžaloba je tedy nepravdivá, neboť vychází z premis, které v rámci dokazování nebyly prokázány.

Vzhledem k tomu, že soud je oprávněn zkoumat věcnou správnost posudku, dle rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 21.10.2009, č.j. 22 Cdo 1810/2009 cituje: „má soud při hodnocení znaleckého posudku posoudit, zda závěry posudku jsou náležitě odůvodněny, zda jsou podloženy obsahem nálezu, zda bylo přihlédnuto ke všem skutečnostem s nimiž se bylo třeba vypořádat, zda závěry posudku nejsou v rozporu s výsledky ostatních důkazů, a zda odůvodnění znaleckého posudku odpovídá pravidlům logického myšlení. Soud musí seznat, z kterých zjištění v posudku znalec vychází, jakou cestou k těmto zjištěním dospěl a na základě jakých úvah došel ke svému závěru“.

Považuje za nutné zdůraznit, že posudek [REDAKCE] I. D. [REDAKCE] je neúplný, neboť znalec úmyslně zamlčel některé podstatné okolnosti.

Tento znalec byl Policií ČR přizván k prohlídce motorového vozidla Porsche 2, která se konala dne 20.4.2012 ve skladu Policie ČR v obci Bohuslavice. Protokol o této prohlídce podepsal. Do svého znaleckého posudku však tento protokol, týkající se zajištění stop uvedl jen zčásti a zejména vynechal stopu č. 16 - chemická stopa obsahující mikrovlákna. Stopa č.16 je signifikantní pro zjištění, kde poškozená stála před rozjezdem osobního automobilu. Z této stopy lze dovodit, že stála z boku a proto je účelové tvrzení, když znalec [REDAKCE], D. [REDAKCE] určuje že poškozená stála na pravé straně před vozidlem Porsche, v úrovni pravého předního světlotmetu vozidla, které akcelerovalo. Vzhledem k této skutečnosti není tento znalecký posudek proveden v souladu se zákonem a výše citovaným rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR, a proto nemůže být objektivním kritériem pro posouzení mého posudku.

Při zpracování svého posudku použil nález ze znaleckého posudku. [REDAKCE] D. [REDAKCE] a až dodatečně zjistil, že on stopu č. 16 vypustil ze svého nálezu, ačkoliv protokol o ohledání vozidla ze dne 20.4.2012 podepsal a existence této stopy mu musela být známa. Obžalovaný existencí tohoto důkazu předpokládal, protože jinak nebylo lze vysvětlit, jak poškozená byla přichycena k pravému blatníku vozidla Porsche o který se třela. Stopu č. 16 obžalovaný našel až ve znaleckém posudku VUT' v Brně, USI.

Znalec [REDAKCE] D. [REDAKCE] se o stopě č. 16 zmínil až při svém výslechu před soudem, což je z hlediska oprávnění znalce neseriózní, neboť znalec se nemůže vyjadřovat k důkazu, který ve svém posudku nezpracoval. Tento posudek tedy v žádném případě nemůže být konfrontován s jeho znaleckým posudkem, kde naopak všechny důkazy zjištěné policií respektoval.

Znalecký posudek [REDAKCE] D. [REDAKCE] se stal podkladem pro vyšetřovatele na změnu kvalifikace a tehdy obviněný R. [REDAKCE] byl obviněn pro pokus vraždy. Pokus vraždy je posuzován z okolnosti, že poškozená údajně stála před vozidlem, což ona sama popírá.

V obžalobě státního zástupce je dále tvrzeno, že závěry učiněné v jeho posudku byly jednoznačně vyvráceny revizním posudkem VUT USI v Brně. Tento posudek je rovněž v rozporu s kritérii, která jsou v ustanovení § 107 tr. řádu a dále s obsahem výše citovaného rozsudku Nejvyššího soudu ČR. Revizní znalecký posudek sice v nálezu uvádí důkazy zajištěné policií, ale tyto nerespektuje a jak tvrdí i státní zástupce v odůvodnění obžaloby, že revizní posudek „správně konstatuje, že důkazní hodnota zajištěných stop je sporná „. Jednak znalec není oprávněn důkazy hodnotit, jak je uvedeno v § 107 tr. řádu, a pokud je podání jeho posudku závislé na určitém hodnocení důkazů, znalec musí svůj závěr v posudku vyslovit podmíněně, případně alternativně. Znalec nesmí zaujímat stanovisko ke správnosti, či pravdivosti určité skupiny důkazů nebo určité skutkové varianty, ale musí zpracovat posudek s přihlédnutím k různým možnostem (variantám) z takové důkazní situace vyplývajících. Tvrzení VUT USI v Brně na straně 115 posudku týkající se otěrových stop na karoserii vozidla citují: „nelze tyto stopy jednoznačně přiřadit k nehodovému ději“; nelze akceptovat. Ve své podstatě je toto tvrzení hodnocením důkazů, které znalci dle ustanovení § 107 tr. řádu nepřisluší.

Revizní znalecký posudek VUT USI v Brně vystupuje v nadřazeném postavení, kterého de facto v této věci zneužívá. Revizní posudek si proto dovolil bagatelizovat zjištěné stopy policií a, vytváří vlastní verzi střetu automobilu s poškozenou, který je v rozporu se zjištěnými otěrovými a chemickými stopami a výslechy svědků. Argument, že vozidlo někde stálo měsíc je irelevantní, neboť i po této době byli policejní experti schopni tyto důkazy zajistit. Revizní znalecký posudek vytváří smyšlenou verzi o tom, že poškozená stála před vozidlem, kde v rámci rozjezdu osobního automobilu začala rotovat a upadla zády na kapotu, kde podle prof. H. [REDAKCE] mohlo dojít ke [REDAKCE]. Tvrzení USI v Brně o tom, že mohlo dojít „ke [REDAKCE]“ postrádá technické vysvětlení mechanismu vzniku úrazu. Nerespektování důkazu USI v Brně je kuriózní, neboť stopy zajištěné na přední části kapoty, kde poškozená plácla na kapotu v úmyslu přimět řidiče k řešení předchozí nehody, nejsou uznány, a je tvrzeno, že poškozená spadla zády na kapotu vozidla, kde však otěrové stopy zjištěny nebyly.

Argumentem, že znalecký posudek spol. DEKRA Automobil a.s. oponuje reviznímu posudku v tom, že poškozená nemohla stát před automobilem při rozjezdu, se podle obhajoby obžalovaného revizní posudek nepovažoval za nutné vypořádat. Verzi v průběhu nehodového děje, kterou popisuje revizní znalecký posudek na str. 120 posudku, je zcela v rozporu nejen s tvrzením poškozené, ale i fyzikálními zákony, kdy při střetu automobilu s osobou (je-li náběžná hrana kapoty výše než těžiště poškozené), se nedostane na kapotu, ale byla by odražena ve směru jízdy vozidla a přejetá. Pokud by byla před předním pravým, světlometem, musela by s ohledem na úhel světlometu být odražena do strany. Nic takového se však nestalo, krom toho, že při čelním střetu zpravidla dochází ke zranění kolen a kyčle, kterážto zranění rovněž nebyla zjištěna. Jedná se o účelový posudek v zájmu podpořit obvinění z pokusu vraždy tím, že poškozená je při rozjezdu stavěna před automobilem, ačkoli to ona i ostatní svědci až na výjimky potvrzují.

Revizní znalecký posudek je tedy nepravdivý, hrubě zkreslený a neúplný, neboť posudek úmyslně zamlčuje a nerespektuje zásadní stopy zajištěné policií a výpovědi svědků.

Jedná se zejména o nerespektování stopy č. 16, která potvrzuje zachycení poškozené a její tření po pravém předním blatníku směrem k zrcátku, kdy i revizní znalecký posudek, stejně jako posudek [REDACTED] I. D. [REDACTED] nerespektoval existenci této stopy. Pokud by tuto stopu respektovali, museli by učinit stejný závěr posudku, jako obžalovaný.

Z hlediska posouzení v trestní věci vedené proti odsouzenému J. [REDACTED] se většina posudků zabývá objektivní stránkou, tedy průběhem nehody a okolnostmi, které vedly ke zranění poškozené, což z hlediska trestní odpovědnosti není až tak důležité, protože je nepochybně známo, že ke střetu s poškozenou došlo způsobem jízdy odsouzeného J. [REDACTED] a následná zranění byla objektivizována, a pro posouzení věci je irelevantní, jak přesně ke zranění došlo. Sám zpracovatel [REDACTED] A. V. [REDACTED] připustil, že celá událost mohla proběhnout i jinak. Jediná odlišnost posudku se týká subjektivní stránky pro posouzení úmyslu, či nedbalosti zavinění, kdy obžalovaný tvrdí, že pokud se J. [REDACTED] zaměřil na semafor a automobil před ním, tak při rozjezdu neviděl poškozenou v místě zpětného zrcátka, protože periferní vidění bylo omezeno právě soustředěním na semafor a automobil před ním.

Podle obhajoby obžalovaného svůj znalecký posudek zpracoval poctivě, v rámci přípravy posudku provedl prostorové zaměření zpětného zrcátka a rovněž provedl zaměření výšky třetího až sedmého žebra, kde došlo ke zlomenině. Z technického hlediska vysvětlil možný mechanismus zranění při kolizi se zpětným zrcátkem. Respektoval stopy zajištěné policií, stejně tak výpovědi svědků, kteří popisují postavení poškozené v souladu s její výpovědí. Má za to, že ve svém posudku neuvedl žádný nepravdivý, hrubě zkrácený nebo neúplný údaj, tedy neuvedl žádnou nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodování.

A. V. [REDACTED]

Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že vypracování jeho znaleckého posudku, pro který byl obžalován, bylo učiněno v souladu se zákonem a judikaturou. Znalecké posudky [REDACTED] I. D. [REDACTED] a VUT VSI v Brně jsou v rozporu se zákonem a platnou judikaturou, jsou nepravdivé, zkrácené a neúplné. Závěr revizního posudku popisuje smyšlenou verzi, pro kterou chybí otěrové stopy na kapotě při údajném pádu poškozené, a stejně tak je tato verze vyvrácena výpovědi svědků, kteří popisovali nehodový děj. Oba citované posudky de facto podporují verzi pokusu vraždy.

Neuvedl v něm žádný nepravdivý údaj o okolnostech, které mají podstatný význam pro rozhodnutí. **Jedná se v podstatě o jiný popis objektivní stránky, který vychází ze zajištěných důkazů, a nemůže mít vliv na rozhodování soudu, který při posouzení věci si všímá zjištěného následku, který vznikl při kolizi s automobilem.**

D. [redacted] jednání řidiče vozidla Porsche v posuzovaném případě z technického hlediska hodnotí jako neadekvátní vzniklé dopravní situaci. Řidič uvedl své vozidlo do dopředného pohybu v době, kdy se před vozidlem, tedy před pravou přední částí, nacházela chodkyně. Nebyla zjištěna žádná překážka, která by řidiči znemožňovala chodkyni vyskytující se před vozidlem registrovat v jeho následném koridoru pohybu. Z hlediska jednání řidičů a jejich schopnosti ovládat vozidlo je třeba poukázat na nutnost být si vědom rozměrového uspořádání svého vozidla, jeho obrysů v jednotlivých rovinách, aby následným jednáním nedocházelo k ohrožení bezpečnosti ostatních účastníků silničního provozu či bezpečnosti řidiče. Chodkyně, která byla následně sražená, vstoupila před přední část vozidla v době, kdy toto bylo v klidu, nepohybovalo se. Přestože se nacházela v jízdním pruhu určeném pro vozidla, svým jednáním vznik kolizní situace nevyvolala, tato byla vyvolána následným pohybem vozidla Porsche. Vozidlo se při primárním kontaktu nacházelo v levém jízdním pruhu přibližně souběžně s podélnou osou komunikace. Mechanismus sražení chodkyně a jejího pádu koresponduje se závěry znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství. Ke sražení chodkyně vozidlem došlo v důsledku uvedení stojícího vozidla Porsche do pohybu v době, kdy se před jeho pravou přední částí v úrovni pravého předního světlometu nacházela poškozená, a to v důsledku jednání řidiče vozidla. Možnost zabránění vzniku kolizní situace lze spatřovat v jednání řidiče vozidla, v jehož technických možnostech bylo registrovat chodkyni.

Obžalovaný, kterého přibrala obhajoba, ve znaleckém posudku i u hlavního líčení uvedl v rozporu se znaleckým posudkem D. [redacted] že v žádném případě při nehodě nedošlo k čelně-excentrickému střetu vozidla Porsche "s chodkyní, při kterém by v okamžiku rozjezdu vozidla chodkyně stála před pravou stranou vozidla, resp. před jeho pravým světlometem. Dle obžalovaného je příčinou předmětné dopravní nehody ta skutečnost, že řidič vozidla Porsche nesprávně odhadl odstup poškozené od pravého boku vozidla, a rozjel se a následně došlo k jejímu zachycení pravým zpětným zrcátkem.

Obhajoba J. [redacted] (JUDr. Široký) si s ohledem na závěr, že posudek [redacted] D. [redacted] byl zpracován v neprospěch obžalovaného jednoznačně na základě důkazů hovořících v jeho neprospěch, vyžádala posudek ústavu DEKRA Automobil a.s.. Z posudku tohoto ústavu je zjištěno, že k posudku [redacted] D. [redacted] není přiložena předepsaná dokumentace, kterou má být protokol vstupních a výstupních parametrů (zadání a výsledky) použitých či dosažených při počítačové simulaci, a ze stejného důvodu nebylo možné správnost jeho výpočtů ani postupu nikterak přezkoumat a zkontrolovat a z posudku byla patrná pouze obrazová vizualizace bez doložení předepsané dokumentace, což bylo důvodem, proč tento posudek nebyl pro ústav DEKRA Automobil a.s. přezkoumatelný, neboť z něho nebylo a není patrné, zda a jaký prováděl výpočet pomocí simulačních softwarů PC-Crash či Virtual-Crash, nebo zda použil tyto programy pouze k počítačové vizualizaci.

Simulacemi provedenými DEKRA Automobil a.s. ve třech simulačních softwarech Virtual Crash, PC Crash a PAM Crash byly zjištěny vzájemné konzistentní výsledky, ze kterých dále vyplynulo, že při postavení chodkyně před přední částí vozidla by třecí síly vyvolané mezi povrchem oděvu chodkyně a povrchem vozidla a dále i síly způsobené třením podpatků jejích zimních bot, způsobily na živěném povrchu vozovky při rozjezdu vozidla z nulové rychlosti vtážení chodkyně pod přední spoiler a následně by došlo ke vtážení pod střední část podvozku vozidla Porsche, či k přejetí dolních končetin od oblasti chodidel až po oblast pánevní, když takové zjištění je technicky nepřijatelné, neboť mu neodpovídá rozsah zranění chodkyně a rovněž vzdálenost „odhozu“ chodkyně neodpovídá dosažení zdokumentované konečné polohy chodkyně v místě za přechodem pro chodce. Stejně tak

výpočtem nárazu vozidla Porsche do chodkyně pravou přední částí bylo sice prezentováno dosažení zjištěné konečné polohy chodkyně, avšak při technicky nepřijatelných vstupních hodnotách zrychlení vozidla (hodnota, již dle provedeného experimentu vozidlo nemohlo dosáhnout, a již dle videozáznamu v daném místě ani řádově nedosahovalo), dále pak poranění hlavy chodkyně by vykazovalo zlomeniny, jež při nehodě nenastaly, a naopak poranění hrudníku by nevykazovalo zlomeniny žeber, které při nehodě nastaly a z technického hlediska je tato alternativa jako celek technicky nepřijatelná.

Jako technicky přijatelný se DEKRA Automobil a.s. jeví tečný střet s více vozidly zároveň (ve středním pruhu projížděla vpravo kolem vozidla Porsche další 2 vozidla modré a černé barvy neztotožněná PCR) *nebo i varianta, kdy se chodkyně vědomě aktivně zachytila některé části vozidla Porsche, např. pravého zpětného zrcátka, čímž byla unášena do konečné polohy.*

S ohledem na rozpory mezi znaleckými posudky obou procesních stran vyžádal Městský soud revizní znalecký posudek Vysokoškolského ústavu – Vysoké učení technické v Brně, Ústav soudního inženýrství.

Revizní znalecký posudek se pak vyjadřoval ke všem třem předchozím, ve věci zpracovaným znaleckým posudkům, [REDAKCE] D [REDAKCE], obžalovaného [REDAKCE] D [REDAKCE] a DEKRA Automobil a.s. Zejména revidoval metody zpracování a závěry znaleckého posudku DEKRA Automobil a.s., v němž byl nehodový děj rozdělen podle vyjádření svědků do tří alternativ (1 v oblasti středu přední části vozidla, 2. v oblasti pravé boční části vozidla, 3. v oblasti pravé přední části vozidla). Všechny tyto varianty byly vyhodnoceny jako technicky nepřijatelné (1 - chodkyně by byla přejeta, 2. - nedostatečná odhazová vzdálenost po kontaktu chodkyně se zrcátkem, 3. konečné polohy dosaženo při technicky nepřijatelných hodnotách zrychlení - 5 m/s^2 , v obličejí by vznikly zlomeniny kostí, ke zlomení žeber by nedošlo - zjištěno pomocí programu RAM Crash).

Revizní posudek k tomu uvádí a vysvětluje, že s využitím simulačního programu specializovaného na analýzu silničních nehod lze najít variantu řešení střetu chodkyně s pravou přední částí rozjíždějícího se vozidla Porsche, která vyhovuje stanovenému místu střetu, způsobu pohybu vozidla Porsche při střetu a v průběhu střetu a dále místu „dovezení“ chodkyně do konečné polohy. Takováto simulace ovšem nemusí zcela odpovídat skutečnému pohybu chodkyně po kapotě a blatníku vozidla v průběhu střetu. Při počítačové simulaci není možné zohlednit aktivní a vědomý zásah chodkyně do jejího pohybu po kapotě a blatníku vozidla. Z místa střetu do vzdálenosti 2 m za přechodem (těžiště chodkyně ležící v konečné poloze) se vozidlo pohybovalo 3,2 až 5,2 sekundy. Chodkyně mohla mít dostatek času na aktivní svalový zásah do průběhu nehodového děje, resp. mohla tímto aktivně zasáhnout, dokud by neztratila vědomí. Tento aktivní svalový zásah by byl vyvolán její reakcí na náraz vozidla do jejího těla. Počítačová simulace je při tomto typu nárazu (náraz na roh vozidla při rozjíždění, ev., náraz na roh při nízké rychlosti rozjíždějícího se vozidla) velmi citlivá na zadání vstupních hodnot a jakákoliv nepatrná změna vstupních parametrů (v řádu setin, tisícín) vede k odlišnému výsledku výpočtu pohybu chodkyně. Řešení je z tohoto pohledu velmi nestabilní a najít byt jen přibližnou variantu je velmi obtížné.

Nalezenou variantu v revizním znaleckém posudku po konzultaci s [REDAKCE] M [REDAKCE] H [REDAKCE] oba soudy považovaly za technicky přijatelnou. Při předmětném, velmi specifickém problému není možné jen se zadáním základních technicky přijatelných parametrů střetu (zrychlení vozidla, střetová rychlost, náraz konkrétním místem vozidla, nastavení hodnot tření v kontaktech) nekriticky očekávat korektní výsledky, které by věrně

reflektovaly konkrétní nehodový děj. Vždy je třeba přihlížet i k dalším okolnostem a objektivně zjištěným skutečnostem, jako je např. skutečný rozsah zranění chodkyně, zajištěné stopy na vozidle, oděvu chodkyně apod. Pomocí výpočetního programu by bylo možné pouze nasimulovat „vezení“ chodkyně z místa střetu, její uvolnění a dopad do konečné polohy, ovšem bez možnosti simulovat její aktivní zásah do pohybu v průběhu nehodového děje. Problematika vstupních údajů při střetu s rozjíždějícím se vozidlem tak spočívá i v neznalosti přesných velikostí a směrů působení aktivních silových odporů, které chodkyně mohla proti vozidlu klást v průběhu celého nehodového děje. Simulační programy pro analýzu silničních nehod takovouto možnost ani nenabízejí, a není tak možné ani odhadem jednání sraženého chodce při simulaci zohlednit.

Jako efektivnější v tomto případě tzv. pomalé nehody, označuje revizní posudek metodu řešení konzultací technického znalce se znalcem z oboru zdravotnictví. Podle odvozeného způsobu pohybu vozidla Porsche, konečné polohy chodkyně, zanechaným stop oděvu chodkyně na vozidle, poškození obuvi a s ohledem na zranění chodkyně je potom možné stanovit průběh nehodového děje, který by vysvětloval vznik jednotlivých zranění chodkyně v souladu s jejím pohybem z místa střetu do konečné polohy.

Městský soud tedy logicky nepochybil, když vzal pouze závěry revizního znaleckého posudku za součást spolehlivých skutkových zjištění. ÚSI je erudovanou institucí s více než 40letou dobou fungování. Je mu svěřováno zpracování těch nejzávažnějších dopravních nehod. Z jeho sdělení je patrné, že programy softwarů Virtual Crash, PC Crash a PAM Crash, jsou pro simulaci pomalých nehodových dějů nevhodné.

Celá posuzovaná trestní věc [redacted] J [redacted] spočívající v útoku na poškozenou byla poznamenána tím, že vyšetřování bylo vedeno pro způsobení dopravní nehody, což se odrazilo na systematické a mimořádném rozsahu trestního řízení. V daném případě se totiž rozhodně nejednalo o běžnou dopravní nehodu, ale o ryzě kriminální čin spáchaný shodou okolností v silničním provozu.

Dopravní nehodou lze přitom rozumět nezamýšlenou, nepředvídanou událost v silničním provozu na pozemních komunikacích, způsobenou dopravními prostředky, která má škodlivý následek na život a zdraví osob nebo na majetek. Základními znaky obecné definice dopravní nehody jsou tedy nepředvídatelnost, výskyt události v určitém prostředí, kterým je silniční provoz, způsobení škody na životě nebo zdraví osoby nebo na majetku a přímá souvislost vzniklé události s provozem vozidla.

Z hlediska viníka dopravní nehody lze jeho činnost považovat za nedbalostní delikt, který vznikl náhle, neplánovaně a jako nezamýšlený výsledek. Zde mají znalecké posudky z odvětví dopravy zásadní a nezastupitelnou roli. Disponují metodami a postupy, jejichž cílem je objasnit příčiny a podmínky vzniku dopravních nehod, zjistit existenci a míru zavinění aktérů na nich zúčastněných, stejně jako odlišit důvody selhání lidského faktoru od technických příčin, nebo nikým nezaviněných podílů působení přírodních jevů a sil.

V případě [redacted] J [redacted] se jednalo o aktivní úmyslné jednání řidiče vůči poškozené, realizované záměrně s jasnou motivací, kterou znalecký posudek u oboru zdravotnictví, odvětví psychologie dobře vysvětluje. Bylo a zůstává nesporné, že vznik těžkého zranění poškozené byl odstartován cíleným pohybem automobilu řízeného [redacted] J [redacted] na osobu poškozené. *Není již natolik podstatné, jakým způsobem se tělo poškozené na 13 - 14 metrů dlouhé trase v průběhu úrazového děje pohybovalo a zraňovalo. Důležité je zjištění vyplývající*

shodně ze všech ve věci opatřených znaleckých posudků soudně-lékařských, že poškozená utrpěla život bezprostředně ohrožující těžké [REDAKCE] kterému by bez včasné a kvalifikované medicínské pomoci podlehla.

Ve světle těchto skutečností se potom jakákoliv polemika znalců z oboru dopravy ohledně aplikace odborných metod zkoumání záměrně vyvolaná obhajobou obžalovaného jevila senátům Městského soudu v Praze i Vrchního soudu v Praze v původním řízení jako naprosto nadbytečná, odvádějící pozornost od samotné podstaty věci.

Jinak tomu bylo v nyní projednávané věci. Při respektování závěrů Městského i Vrchního soudu měl soud zkoumat na základě obžaloby všemi potřebnými a dostupnými důkazy podle § 2 odst. 5 tr. řádu, zda obžalovaný podal hrubě zkreslený znalecký posudek, a zda jako znalec před soudem uvedl nepravdu o okolnosti, která měla podstatný význam pro rozhodnutí.

Objektem trestného činu *křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek* je podle § 346 odst. 1 tr. zákoníku zájem na řádném výkonu znalecké činnosti. Objektivní stránka spočívá v podání *nepravdivého; hrubě zkresleného nebo neúplného znaleckého posudku*. Tuto skutkovou podstatu lze tedy naplnit pouze aktivním jednáním. Za nepravdivý znalecký posudek se považuje posudek, který je ve všech podstatných okolnostech a svých závěrech lživý (resp. smyšlený nebo zfalšovaný). *Hrubě zkreslený posudek sice může částečně odpovídat skutečnosti, ale některé podstatné okolnosti, resp. závěry jsou vědomě hrubě nepřesné, popř. nepravdivé.* Neúplný znalecký posudek je posudek, v němž znalec úmyslně zamlčí některé podstatné okolnosti, tj. okolnosti mající podstatný význam z hlediska účelu a závěrů posudku. Je tomu tak i v případě, že na tyto okolnosti a závěry z nich vyplývající nebyl znalec výslovně tázán při podávání posudku, musel je však při zpracovávání posudku zjistit a mají zásadní (podstatný) význam pro jeho odborné závěry.

Páchatelem trestného činu *křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek* může být pouze znalec, a to znalec, který podává znalecký posudek. Jde o tzv. speciální subjekt ve smyslu § 114 tr. zákoníku. Znalcem je především osoba zapsaná do seznamu znalců pro příslušný obor u některého krajského soudu nebo v ústředním seznamu znalců. Takovým znalcem obžalovaný v době podání posudku, i jeho prezentace před soudem, byl.

Jde o úmyslný trestný čin (§ 15). Po subjektivní stránce znalec uvede nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí. Může jít o okolnosti různého druhu, které mohou mít v konkrétním případě význam pro rozhodnutí, i když ani nebyly při rozhodování vzaty v úvahu.

Obžalovaný se zcela v rozporu s etikou i zákonnými povinnostmi znalce při vypracování znaleckého posudku vědomě neseznámil s kompletním spisovým materiálem a pomítl tak zásadní důkazní prostředky, jakými jsou prověrky na místě se svědky trestného činu, vyšetřovací pokusy a kamerové záznamy GE Money Bank, a.s a Městského kamerového systému, bez konzultace s relevantními odborníky činil závěry rovněž v oboru lékařství, v němž nemá žádnou odbornou způsobilost, v důsledku čehož v posudku úmyslně prezentoval závěry, ohledně příčin a průběhu nehodového děje, tedy střetu automobilu Porsche řízeného [REDAKCE] R. [REDAKCE] J. [REDAKCE] s chodkyní T. [REDAKCE] N. [REDAKCE] k němuž došlo dne 23.03.2012 v době okolo 10:05 hod. v Praze 4, a možnosti řidiče střet zaznamenat či incidentu předejít, a tímto posudkem naprosto zpochybnil znalecký posudek z oboru dopravy [REDAKCE] I. [REDAKCE] D. [REDAKCE]

ze dne 28.11.2012, č. 7 (197) – 7/2012, vyžádaný policejním orgánem ve shora uvedené věci, který výslovně označil za technicky nepřijatelný a v podrobnostech uvedl, že při nehodě v žádném případě nedošlo k čelně-excentrickému střetu vozu Porsche s chodkyní, při kterém by v okamžiku rozjezdu chodkyně stála před pravou stranou vozidla, resp. před jeho pravým světlometem; při mechanismu střetu odvozeném D. by v žádném případě nedošlo ke chodkyně ani k poranění, ale spíše by došlo k poranění temena hlavy; v žádném případě by nemohlo dojít k tomu, že by konečná poloha chodkyně po střetu byla ve stejném pruhu, kterým jelo vozidlo Porsche, resp. na hraně pravého boku automobilu; průběh střetu popsal tak, že chodkyně v okamžiku rozjezdu vozu nestála před ním, ale již mimo jízdní profil vozidla, čelně k jeho pravému boku, přičemž v první fázi střetu se vozidlo pravým předním blatníkem třelo o chodkyni v dráze 1,66 m, poté došlo k zachycení chodkyně ve stojící poloze pevnou částí pravého zpětného zrcátka za levou stranu hrudníku ve výšce 7. až 3. žebra, po následném vlečení byla chodkyně odpoutána od vozidla a po nekoordinovaném pohybu upadla na vozovku a sunutím se dostala na své konečné polohy; technickou příčinu nehody vysvětlil tak, že v okamžiku, kdy se chodkyně čelně postavila k pravému boku automobilu, mimo jízdní profil, řidič nesprávně odhadl její odstup a rozjel se, přičemž došlo k zachycení chodkyně pravým zpětným zrcátkem; řidič s velkou pravděpodobností přímé zachycení chodkyně neviděl, protože v okamžiku rozjezdu musel sledovat světelnou signalizaci a vozidlo před sebou, zpětné zrcátko bylo odkloněné od přímého pohledu o 75° a tudíž nebylo v periferním vidění řidiče. Tyto skutečnosti jsou přinejmenším hrubě zkrácené, a s touto skutečností byl obžalovaný srozuměn.

Obžalovaný ani nedodržel formální náležitosti písemně podaného znaleckého posudku. Ty jsou stanoveny v § 13 odst. 2 až 6 vyhlášky č. 37/1967 Sb. Podle tohoto ustanovení musí znalecký posudek obsahovat nález, tj. popis zkoumaného materiálu, popřípadě jevů, a souhrn skutečností, k nimž znalec při úkonu přihlížel (nikoli jen pouhý odkaz na nález předešlého znalce). V rozhodnutí uveřejněném pod č. 47/1955 Sbírky rozhodnutí čs. soudů (toto rozhodnutí bylo sice vydáno před 1.4.1964, tedy před tím, než nabyl účinnosti občanský soudní řád (zákon č. 99/1963 Sb.), zásada v něm obsažená je však použitelná nadále) se uvádí, že k tomu, aby soud mohl odpovědně hodnotit znalecký posudek, nesmí se znalec omezit na podání odborného závěru (tedy posudku v užším slova smyslu), nýbrž soud musí mít možnost z posudku poznat, ze kterých zjištění znalec vycházel a na základě jakých úvah došel ke svému závěru (tedy znalecký posudek musí obsahovat i nález).

Dále musí obsahovat posudek (v užším slova smyslu), tj. výčet otázek, na které měl znalec odpovědět, a odpovědi na ně, a znaleckou doložku, tj. označení seznamu, v němž znalec je zapsán, a oboru, v němž je oprávněn podávat posudek, a číslo položky, pod kterou byl úkon zapsán ve znaleckém deníku.

Takto však znalec obžalovaný nepostupoval, a Městský soud na něm nevyžadoval dodržení této povinnosti, která je znalci uložena ustanovením § 13 zákona č. 36/1967 Sb. a § 13 vyhlášky č. 37/1967 Sb.. Městský soud chtěl představitelně osobním výsledkem znalce „zhojit“, absenci výše uvedené skutečnosti, ale neuvědomil si význam nálezu části znaleckého posudku už při jeho podání stranou, a nezabýval se tím, zda obžalovaný bral v úvahu všechny rozhodné skutečnosti a zda posudek spočívá na úplných pokladech, i když v případě takto nekvalitně provedeného úkonu strany nemohl sám využít např. možnosti finančně znalce postihnout při určení odměny. Samozřejmě stejný postup myšlenek zvažoval obhájce tehdy, pokud se, se znalostí posudku, rozhodoval zda jej soudu v tomto znění a podobě předloží, či nikoli.

Obžalovaný bez znalosti zásadních důkazů činí ve svém posudku závěry o výhledových poměrech jednotlivých svědků (str. 5 posudku), od kterých odvozuje přesnost jejich výpovědi. Na témže místě posudku znalec mylně uvádí, že „4 z 5 svědků byli chodci“ (myšlena skupina svědků J. K. L. H. M. J. M. P. a J. K.). Z důkazů obsázených ve spise se přitom jasně podává, že tři z těchto svědků v okamžiku nehody řídili okolo jedoucí vozy (K., P. K.) a pouze H. s J. stáli na chodníku před budovou Telefoniky O₂.

Obžalovaný (str. 5 posudku) píše, že s pomocí figuranta provedl pozorování provozu na předmětné křižovatce. „Když svítila červená a před přechodem zastavilo osobní vozidlo, tak se figurant postavil na úroveň pravého boku vozidla a asi 20cm před přední část vozidla tak, že to z pohledu od budov dělalo dojem, že figurant stojí na vedle, ale před pravou stranou vozidla, resp. před pravým světlometem.“ Posudek však neobsahuje žádné údaje, na základě kterých by bylo možné toto tvrzení přezkoumat, bylo by lze očekávat především fotografickou dokumentaci, která je u obdobných znaleckých posudků samozřejmostí. Jedná se tedy pouze o znalecův subjektivní znalecký odhad. Uvedený závěr se nadto může vztahovat toliko na dva svědky, nikoli už na další, kteří se tempore criminis nacházeli na jiných místech.

Na str. 6 posudku znalec uvádí, že vozidlo bylo v době nehody „dosti znečištěné a každý vzájemný dotyk chodkyně s vozidlem zanechal stopy (...) Pokud by předmětná nehoda probíhala tak, jak ji odvodil předcházející znalec (pozn. – D.), tak by zákonitě na poškozeném nárazníku, skle pravého světlometu a především na zaoblené i ploché části pravého předního blatníku, případně i na pravém okraji víka motorového prostoru, musela sražená chodkyně zanechat minimálně otěrové stopy.“ Z fotografií, pořízených Policií ČR krátce po činu, když pachatel odstavil vozidlo, je však již na první pohled patrné, že exteriér automobilu je čistý, jeho metalický lak se leskne (viz např. obrázek č. 44 z RZP na č.l. 182). Není tudíž možno konstatovat, že by každý vzájemný dotyk chodkyně s vozidlem zanechal stopy.

V této souvislosti je třeba podtrhnout, že obžalovaný D. své závěry staví na existenci či naopak neexistenci otěrových stop na jednotlivých místech vnější části automobilu, přičemž ze spisového materiálu mohl snadno zjistit, že otěrové stopy byly policejním orgánem zajištěny až téměř měsíc po činu a zkoumané vozidlo se mezitím přepravovalo z místa na místo. Revizní znalecký posudek proto správně konstatuje, že důkazní hodnota těchto stop je velmi sporná.

Další podstatnou vadou posudku je, že jeho zpracovatel činí závěry z oboru lékařství (mechanismus vzniku zranění chodkyně a jejich možný rozsah), které dopravnímu znalci z povahy věci nepřísluší.

Obžalovaný s letitou praxí znalce (jmenován roku) si výše uvedených fatálních nedostatků svého znaleckého zkoumání musel být dobře vědom, přesto s veškerou vahou funkce soudního znalce vědomě tvrdil, že tyto závěry jsou pravdivé a naopak závěry konkurenčního znaleckého posudku jsou mylné.

Utrpěla tím zejména věcná správnost znaleckého posudku.

Věcná správnost znaleckého posudku závisí nejen na odbornosti, znalostech a zkušenostech znalce a na tom, s jakou odpovědností přistupuje k podání posudku, ale i na tom, jak soud či strana zodpovědně znalci úkol zadává. Zejména je nutné, aby soud či strana před zadáváním úkolu znalci dostatečně objasnil skutečnosti potřebné k podání posudku, a aby v zadání úkolu jasně a určitě formuloval, k čemu se má znalec vyjádřit a co má být jeho posudkem objasněno.

Ke zkvalitnění znaleckého posudku přispívá, že znalec má podle ustanovení § 10 odst. 2 zákona č. 36/1967 Sb. právo tam, kde to vyžaduje povaha věci, přibrat k posouzení zvláštních dílčích otázek konzultanta, tuto okolnost spolu s důvody, které k ní vedly, musí uvést v posudku. Odpovědnost znalce však není dotčena ani v oné části posudku, o níž bylo konzultováno.

Je tedy zřejmé, že zásadně není vyloučeno, aby si znalec přibral ke zpracování posudku konzultanta, je však nutno zdůraznit, že přibrání konzultanta musí směřovat k posuzování otázek, které je znalec oprávněn řešit. Přibrání konzultanta tedy nepřichází v úvahu pro posuzování dílčích otázek, které přímo nesouvisí s řešením otázek spadajících do působnosti znalce.

Těmi však zjištění korespondence nehodového děje se vzniklými zraněními poškozené, či její vyloučení, rozhodně není.

Obhájce obviněného JUDr. Vít Široký v opatření vznesl vůči obžalovanému požadavek nalezení varianty nehodového děje, která by byla pro jeho klienta, tehdy obviněného R. J. co nejpříznivější. Takové zadání je z pohledu obžalovaného pochopitelné a správné, protože vychází z ústředních zásad obhajoby (zejm. § 41 odst. 1 trestního řádu) i trestního procesu *an sich*, a sice že soud musí při svém rozhodování v pochybnostech vycházet vždy z té varianty skutkového děje, která je pro obviněného (R. J.) nejpříznivější. Obžalovaný D. si však zadání vyložil naprosto nepřijatelným způsobem, rezignoval na řádný výkon znalecké činnosti, která musí vždy respektovat postup *lege artis* a objektivní realitu, a výsledky svého znaleckého zkoumání výrazně a jednostranně zkreslil ve prospěch zadavatele posudku, a to i za cenu vědomého opomenutí zcela zásadních důkazů.

Vznikl tak posudek, který je objektivně hrubě zkreslený a odborně neobhajitelný, a který rozhodně není odbornou a fundovanou polemikou s jiným expertním názorem, při které oba znalci předkládají pádné a validní argumenty pro svoji verzi.

Při hodnocení důkazů znaleckým posudkem se soud musí zabývat tím, zda posudek znalce má všechny formální náležitosti, tedy zda závěry uvedené ve vlastním posudku jsou náležitě odůvodněny a zda jsou podloženy obsahem nálezu, zda znalec vyčerpal úkol v rozsahu, jak mu byl zadán, zda přihlédl ke všem skutečnostem, s nimiž se měl vypořádat, zda jeho závěry jsou podloženy výsledky řízení a nejsou v rozporu s výsledky ostatních provedených důkazů.

Soud však nemůže přezkoumávat věcnou správnost odborných závěrů znalce, neboť k tomu soudci nemají odborné znalosti, anebo je nemají v takové míře, aby mohli toto přezkoumání zodpovědně učinit. To však neznamená, že je soud vázán znaleckým posudkem, že jej musí bez dalšího převzít. Pokud soud má pochybnosti o věcné správnosti znaleckého posudku, nemůže jej nahradit vlastním názorem, nýbrž musí znalci uložit, aby podal vysvětlení, posudek doplnil nebo jinak odstranil jeho nedostatky, popřípadě aby vypracoval nový posudek, nebo musí ustanovit jiného znalce, aby věc znovu posoudil a vyjádřil se i ke správnosti již podaného posudku (17/1977).

Okolností mající podstatný význam pro rozhodnutí je skutečnost, kterou rozhodující orgán musí vzít v úvahu při řešení otázky, o níž má rozhodnout. Zda jde o takovou okolnost, je třeba posuzovat vždy ve vztahu ke konkrétnímu případu.

Nevyžaduje se, aby v důsledku křivé výpovědi nebo nepravdivého znaleckého posudku bylo vydáno nesprávné rozhodnutí, anebo došlo k nesprávnému zjištění zde uvedených orgánů.

Obhajoba obžalovaného v těchto souvislostech svědčí o jeho argumentační nouzi, protože se uchyloval i k agresivně laděným slovním výpadům proti zpracovatelům revizního posudku, které podle názoru soudu nemají nic společného s elementární etikou soudního znalce. Je signifikantní, že obžalovaný přicházel podle stavu dokazování jakoby najednou s další verzí nehodového děje (chodkyně se měla chytit zrcátka, později po „objevení stopy č.16, blatníku vozu), kterou v původním znaleckém posudku vůbec neuváděl. Ale i tuto verzi k dotazu policejního orgánu znalec [redacted] V [redacted] jako jeden ze zpracovatelů revizního posudku v kontextu dalších zjištěných faktů z odborných pozic odmítl. Jako další argument obžalovaný snáší případ OS Litoměřice, ve kterém podával znalecký posudek 12.4.2003 o osobě řidiče na základě zhodnocení nehodového děje a charakteru zranění, který podával na základě hodnocení mechanismů poranění při nárazech osobních automobilů do pevných překážek. *A to rovněž bez odborné konzultace s lékařem. Znalecký posudek lékaře [redacted] M [redacted] P [redacted] (posudkové lékařství) vznikl přibráním stejného obhájce až 16.10.2006. Ten z lékařského pohledu potvrdil jeho závěr o řízení D [redacted]. Namítá, že v revizním znaleckém posudku ÚSI v Brně znalec [redacted] V [redacted] (C-1045 ze dne 24.1.2005) označil za technicky přijatelné řízení motorového vozidla osobou, která nemá korespondující poranění. (D [redacted] i P [redacted]). „ V [redacted] tam zatajil, že řidič [redacted] a tuto skutečnost zatajil a proto tam mohl vytvářet všelijaké lživé závěry, ačkoliv o tom věděl, tak to zatajil, jako v tomto případě zatajil stopu číslo 16, tak v tamtom řízení zatajil, že řidič měl [redacted] a z těch tří poškozených byl jenom jeden, kdo měl [redacted] a D [redacted], ten byl [redacted]. Chtěl tím upozornit na to, čeho je [redacted] V [redacted] schopen.“*

Ale v tomto argumentačním obhajovacím vyjádření již neuvedl, že i ÚSI vycházel z lékařského zjištění, formou znaleckého posudku lékařů konajících pitvu a jeho doplňku [redacted] F [redacted] o jednoznačnosti závěru, že P [redacted] byl za volantem, potvrzeném později konzultační zprávou [redacted]. M [redacted] Z [redacted], u ostatních osob absentují typická poranění od volantu či bezpečnostního pásu., avšak v žádném případě by u řidiče nedošlo ke [redacted]

Pokud obžalovaný uvádí, že stopa č. 16 v době zpracování posudku nebyla součástí spisového materiálu, a nebylo s ní pracováno, je třeba konstatovat, že vyhodnocení stopy č. 16 (fragment černého bavlněného vlákna o délce 1 mm z lemu pravého předního blatníku v úrovni pravého předního světla) tvoří součást odborného vyjádření Oddělení kriminalistické techniky a expertiz Policie ČR, č.j. KRPH-30918-50/TČ-2012-050070, které bylo vyhotoveno dne 26.06.2012. Tedy devět měsíců předtím, než byl obviněný [redacted] D [redacted] vůbec přibrán k vypracování znaleckého posudku. Soud se důkazně přesvědčil, že je posuzována v nálezů revizního posudku, a je s ní dále relevantně argumentováno. Pokud je uváděno, že v nálezů [redacted] D [redacted] je mezi výčtem stop výslovně opomenuta, je to jen další argument pro to, že obžalovaný se měl ve své nálezové části posudku věnovat odpovědně všem podkladům

(samotnému Protokolu o prohlídce vozu Porsche a na něj navazující odborné vyjádření o vyhodnocení stop) a tyto dávat do vzájemných souvislostí.

K této stopě, ale i ke stopám 11 a 12 se vyjadřoval i znalecký ústav DEKRA Automobil. Uvedl, že pokud by v průběhu nehodového děje měl být černý tříčtvrteční kabát poškozené v kontaktu s oblastmi vozidla, kde byly nalezeny chemické stopy 11 a 12, které se nacházejí v úrovni bérců poškozené - tedy podstatně níže (cca 30 až 35 cm), než odpovídá spodnímu lemu kabátu chodkyně, tak by chodkyně musela v určité fázi děje ležet pravděpodobně horní částí svého těla pod předním spoilerem vozidla Porsche a byla by tímto vozidlem přejeta, což nebylo zdokumentováno. Nalezená vlákna se na uvedená místa vozidla dostala jiným způsobem, než kontaktem kabátu poškozené s těmito částmi vozidla v průběhu nehodového děje.

ÚSI VUT v Brně k tomu uvedl, že pokud by chodkyně stála ve vzpřímené poloze, tak by byl spodní lem kabátu přibližně 50 cm nad zemí, nikoliv 60 cm, jak to vyplývá z obrázku na str. 63 posudku DEKRA Automobil, a.s. K zachycení vláken na karoserii vozidla nemuselo dojít přímo v místě kontaktu oděvu s karoserií, ale vlákna mohla být po uvolnění zanesena nebo zavlčena do okolí tohoto kontaktu. Kontaktní místo nemusí být vždy přesně shodné s místem nálezů, ale v kontextu umístění ostatních chemických stop a původnosti vláken (oděv chodkyně) je zřejmé, že k nárazu do chodkyně došlo v oblasti před pravým předním světlometem.

Z písemného znaleckého posudku [redacted] J. [redacted] D. [redacted] ze dne 28.04.2013, včetně opatření advokáta JUDr. Víta Širokého o přiřazení znalce, soud zjistil, že jako cíl znaleckého zkoumání bylo obhájcem určeno nalezení pro klienta nejpriznivější varianty průběhu nehodového děje. Obžalovaný ve svém posudku stručně cituje výpovědi svědků, a to jen jejich malé útržky. Za technicky přijatelnou označuje výpověď obviněného [redacted] R. [redacted] J. [redacted] a dále výpovědi svědků, které mu polehčují (T. [redacted] N. [redacted], V. [redacted] B. [redacted] M. [redacted] K. [redacted], T. [redacted] D. [redacted] A. [redacted] T. [redacted] P. [redacted]). Naopak technicky nepřijatelné jsou výpovědi těch svědků, kteří řidiče usvědčují (výpovědi J. [redacted] K. [redacted], L. [redacted] H. [redacted], M. [redacted] J. [redacted], M. [redacted] P. [redacted] a J. [redacted] K. [redacted]). [redacted] D. [redacted] opírá své odborné závěry o vlastní analýzu otěrových stop, poranění chodkyně, výpovědi svědků a částečně i o vlastní pozorování. U hlavního líčení k němu uvedl, že nálezovou část převzal plně od [redacted] D. [redacted]. Je to rumařina, kterou dřívější znalec odvedl, a on ji neověřoval a tupě nepřepisoval, čímž by posudek pro klienta byl zbytečně rozsáhlejší a uměle dražší. Uvedl, že vypracoval [redacted] posudků, má [redacted] let zkušeností, a nehodový děj je schopen prakticky vidět před očima bez nutné simulace počítačovými programy a konzultacemi.

Z protokolu o hlavním líčení u Městského soudu v Praze ve věci sp.zn. 42 T 8/2013 ze dne 03.09.2013 byl zjištěno, že [redacted] D. [redacted] v postavení znalce před soudem vypověděl, že s obsahem prověrek na místě činu se seznámil pouze prostřednictvím posudku [redacted] D. [redacted], avšak CD se záznamem prověrek neviděl. Neviděl ani dokumentaci vztahující se k výhledu řidiče z vozu v okamžiku střetu. K tomu je nutno dodat, že [redacted] D. [redacted] sice prověrky na místě osobně sledoval, avšak ve svém posudku jejich obsah blíže nepopisuje, obžalovaný se z něj tudíž stěžít mohl o obsahu prověrek něco dovědět.

V posudku obžalovaného soud nenalezl ani zpracování a vyhodnocení záběrů průmyslové kamery, umístěné na pobočce GE Money Bank, a.s., které sice trestnou činnost zachytily jen v omezeném rozsahu a kvalitě, přesto však v posudku [redacted] D. [redacted] i v revizním znaleckém posudku tyto záběry figurují jako důležitý důkaz, který umožňuje

objektivizovat pohyby jednotlivých vozidel a lidí na místě činu, a tím i ověřit svědecké výpovědi. Znalec [REDACTED] D [REDACTED] k tomuto u hlavního líčení výslovně uvedl, že pokud by chodkyně stála z boku, a byla vlečena vozidlem podle verze obžalovaného, musely by být její dolní končetiny zjevně viditelné na záběru průmyslové kamery, nic takového tam ale vidět není.

Stěžejním důkazem zkreslenosti závěru obžalovaného o tom, že chodkyně na začátku nehodového děje stála z boku vozu a obžalovaný ji pak po rozjetí ztratil z dohledu v úhu vodění, je **revizní znalecký posudek** Vysokého učení technického v Brně, Ústavu soudního inženýrství, vyžádaný Městským soudem v Praze v trestní věci sp.zn. 42 T 8/2013, jehož autory jsou [REDACTED] A [REDACTED] V [REDACTED], [REDACTED] R [REDACTED] S [REDACTED], [REDACTED] M [REDACTED] S [REDACTED], [REDACTED], s nimi spolupracující [REDACTED] M [REDACTED] K [REDACTED] (oponent [REDACTED] P [REDACTED] K [REDACTED]). Jeho součástí je i konzultační zpráva lékaře [REDACTED] M [REDACTED] H [REDACTED] zaměřená na popis a vysvětlení možného mechanismu vzniku zranění chodkyně s přihlédnutím ke stanovanému průběhu nehodového děje podle technických znaleců Ústavu. Posudek na 250 listech včetně příloh s **využitím veškerých dostupných důkazů**, zajištěných v trestním řízení, do naprostých podrobností analyzuje průběh technických událostí na místě činu a odpovídá na zadané otázky, mezi které patří i přezkoumání a zhodnocení znaleckého posudku [REDACTED] D [REDACTED] č. 193/13.

Právě tato část revizního znaleckého posudku (č.l. 180-186, v revizním jde o s. 148 – 156) je pro trestní řízení podstatná. Autoři revizního znaleckého posudku zde postupně zpochybňují či zcela vyvracejí celkem deset zásadních závěrů znaleckého posudku [REDACTED] D [REDACTED]. Vyjádření revizních znaleců ke stěžejnímu závěru [REDACTED] D [REDACTED] o tom, že se tělo chodkyně nejprve třelo o bok rozjíždějícího se vozidla a pak došlo k zachycení pevnou částí pravého zpětného zrcátka za levou stranu hrudníku, což mělo za následek [REDACTED] chodkyně a rozbití zrcadlového skla ve zpětném zrcátku, znamená, že tento mechanismus není technicky možný. Chodkyni nemohla zachytit pevná část zpětného zrcátka, neboť v této pozici by stála tak blízko vozu, že by jí současně přední kolá přešlo prsty u nohou (což se nestalo). Pokud by stála od vozidla o něco dále, zasáhla by ji pohyblivá část zrcátka a to by se při kontaktu s jejím tělem

Revizní znalecký posudek dochází ke zcela jinému závěru o průběhu inkriminovaného střetu, a sice že chodkyně v okamžiku střetu s vozidlem Porsche stála před jeho pravým předním světlometem v jízdním profilu automobilu a řidiči nic nebránilo ve výhledu na ni, chodkyni tedy mohl vidět. Jak plyne z konzultační zprávy [REDACTED] M [REDACTED] H [REDACTED], takto stanovený technický průběh střetu je akceptovatelný i z hlediska medicínského, zohledňujícího možný vznik zranění těla chodkyně. RZP se ostatně shoduje s původním znaleckým posudkem [REDACTED] D [REDACTED], jehož závěry revizní znalci v podstatných částech označili za technicky přijatelné. Sklopilo, tudíž by ji nemohlo ani zachytit, ani zranit.

Stranou pozornosti by neměl zůstat ani markantní rozdíl mezi rozsahem znaleckého posudku [REDACTED] D [REDACTED] (94 stran) a obžalovaného (12 stran). Přestože obecně není možné bez dalšího vyslovit přímou úměru mezi délkou posudku a jeho kvalitou, v konkrétním případě tato vztažnost platí, neboť posudek je stížen podstatnými vadami, popsány výše, a krátký rozsah je proto podpůrným důkazem pro hodnocení odvedené práce znalce.

Podle § 8 zákona o znalcích a tlumočnících jsou znalci povinni vykonávat svou činnost *řádně*. Znalec skládá slib, že při své znalecké činnosti bude přesně dodržovat právní předpisy, že znaleckou činnost bude konat nestranně podle svého nejlepšího vědomí, že bude plně využívat všech svých znalostí a že zachová mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se při výkonu znalecké činnosti dozvěděl (§ 6 odst. 2 zákona o znalcích a tlumočnících).

Je obecně známo, že navzdory své zásadní úloze v soudním řízení znalecká činnost mnohdy postrádá patřičnou odbornou kvalitu a úroveň znaleckých posudků není uspokojivá. Při absenci hlubší analýzy lze pouze spekulovat, čím je tento problém v konkrétních případech způsoben. Je však třeba vždy striktně rozlišovat mezi neshodami v odborných názorech (ty jsou legitimní), nedbalou prací soudních znalců (sankcionována normami správního práva) a úmyslným podáváním nepravdivých, hrubě zkreslených či neúplných znaleckých posudků (sankcionováno podle § 346 trestního zákoníku).

Obhájce obviněného JUDr. Vít Široký ve výše uvedeném opatření vznesl vůči znalci požadavek nalezení varianty nehodového děje, která by byla pro jeho klienta, obviněného R. J., co nejpříznivější. Takové zadání je z pohledu obviněného pochopitelné a správné, protože vychází z ústředních zásad obhajoby (zejm. § 41 odst. 1 trestního řádu) i trestního procesu *an sich*, a sice že soud musí při svém rozhodování v pochybnostech vycházet vždy z té varianty skutkového děje, která je pro obžalovaného nejpříznivější. Obžalovaný si však zadání vyložil naprosto nepřijatelným způsobem, rezignoval na řádný výkon znalecké činnosti, která musí vždy respektovat postup *lege artis* a objektivní realitu, a výsledky svého znaleckého zkoumání výrazně a jednostranně zkreslil ve prospěch obviněného (resp. zadavatele posudku), a to i za cenu vědomého opomenutí zcela zásadních důkazů. Vznikl tak posudek, který je objektivně hrubě zkreslený a odborně neobhajitelný a který rozhodně není odbornou a fundovanou polemikou s jiným expertním názorem, při které oba znalci předkládají pádné a validní argumenty pro svoji verzi.

Z hlediska subjektivní stránky trestného činu je nutno připomenout, že obžalovaný byl v době činu zkušeným znalcem s praxí již od roku , který nepochybně věděl, že základním předpokladem vypracování pravdivého znaleckého posudku je důkladné seznámení se s kompletní důkazní materií a její pečlivé vyhodnocení. V konkrétním případě bylo pravděpodobným hlavním motivem vyjít co nejvíce vstříc zadavateli posudku, tedy obhajobě, a dostat obviněného R. J. do co nejpříznivějšího postavení před soudem. Ve vztahu k jednání obžalovaného D. podle judikaturních i doktrinárních názorů pro konstatování nepřímého úmyslu postačí i pouhá lhostejnost pachatele vůči způsobenému následku.

Samosoudce Obvodního soudu vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem dospěl k závěru, že v předmětném skutku, pro který je obžalovaný stíhán, lze důvodně spatřovat přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku. Obžalovaný věděl, že základním předpokladem vypracování pravdivého znaleckého posudku je důkladné seznámení se s kompletní důkazní materií a její pečlivé vyhodnocení. V konkrétním případě bylo pravděpodobným hlavním motivem vyjít co nejvíce vstříc zadavateli posudku, tedy obhajobě, a dostat obviněného R. J. do co nejpříznivějšího postavení před soudem. Pakliže však znalec hrubě porušil zásady znalecké činnosti, musel být *přínejmenším* srozuměn (ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku) s tím, že jím podaný znalecký posudek, který následně stvrdil při hlavním líčení, je hrubě zkreslený a je způsobilý dovést soud k nesprávnému rozhodnutí o vině obžalovaného (v intencích § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku). Pokud by totiž soud v trestní věci R. J. nekriticky připustil jako jedinou možnou tu verzi nehodového děje, kterou prezentoval obžalovaný, v souladu s výše už vyjádřenou zásadou *in dubio pro reo* by musel žalovaný skutek výrazně jinak právně kvalifikovat, zřejmě jako mírněji trestný nedbalostní delikt.

Obžalovaný vyšel z reálných pokladů posudku [REDAKCE] D [REDAKCE], které nijak neověřoval, skutečnosti v něm obsažené ač mohl, nedoplňoval, a měl v době písemného vypracování znaleckého posudku již čím, tedy některé podstatné součásti trestního spisu vědomě nezohlednil, a ignoroval je, a tak výsledky svého znaleckého zkoumání úmyslně hrubě zkreslil.

Přčinu krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se dopustí pachatel, který jako znalec před soudem uvede nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí. První a druhý odstavce citovaného zákonného ustanovení tvoří samostatné skutkové podstaty a soud považuje jejich jednočinný souběh za možný.

Přčinu krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jako znalec podá *nepravdivý, hrubě zkreslený* nebo *neúplný* znalecký posudek. Při úvahách, pod kterou z těchto tří vzájemně těsně hraničících alternativ je vhodné jednat obžalovaného subsumovat, se soud přidržel Velkého komentáře k trestnímu zákoníku. Podle něj „*hrubě zkreslený znalecký posudek může částečně odpovídat skutečnosti, ale některé podstatné okolnosti, resp. závěry jsou vědomě hrubě nepřesné, resp. nepravdivé.*“ Obžalovaný vyšel z reálných pokladů posudku [REDAKCE] D [REDAKCE], přitom však některé podstatné součásti trestního spisu vědomě nezohlednil a ignoroval a výsledky svého znaleckého zkoumání úmyslně hrubě zkreslil. Nejprůhlednější charakteristikou inkriminovaného posudku je tedy označení *hrubě zkreslený*.

Na základě výše uvedeného vzal soud za prokázané, že obžalovaný [REDAKCE] J [REDAKCE] D [REDAKCE] skutkem uvedeným ve výroku rozsudku naplnil obligatorní znaky skutkových podstat obou zažalovaných přčin, jak po jejich subjektivní, tak objektivní stránce.

Při úvahách o druhu a výši trestu soud hodnotil povahu a závažnost spáchaného přčinu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy. Dále přihlédl k chování obžalovaného po činu, zejména k absenci jakékoli sebereflexe projevené v hlavním líčení, znamenající postrádání lítosti, použitelnosti a schopnosti reálného odhadu věcí. Obžalovaný [REDAKCE] A. Městský soud v Praze sdělil, že obžalovaný byl na [REDAKCE] vyškrtnut ze seznamu znalců. Jako polehčující okolnosti obžalovanému mohl přičíst, že spáchal trestný čin poprvé. Jako přitěžující okolnost soud musel akceptovat skutečnost, že trestným činem porušil zvláštní povinnost a uvedl do ohrožení a znevážení vlastní znalecký stav. Musel zohlednit [REDAKCE] obžalovaného i skutečnost faktického neprokázání přímého obohacujícího motivu jeho, jinak nepochopitelně altruistického, jednání. Obžalovanému tak mohl uložit ještě výchovný - podmíněný trest odnětí svobody při polovině zákonem stanovené trestní sazby v trvání 18 měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na přiměřenou zkušební dobu podstatě přčinu i způsobu jeho spáchání. Podmíněné odsouzení vychází z předpokladu, že už samo trestní stíhání obžalovaného, negativní zhodnocení jeho osoby a jeho činu rozsudkem a hrozba budoucího eventuálního výkonu trestu, mohou mít samy o sobě z hlediska individuální i generální prevence účinky, které má jinak jen výkon uloženého

trestu. Podmíněným odsouzením se tak poskytl obžalovanému důvěra a možnost, aby bez izolace od společnosti svým chováním ve zkušební době odčinil spáchaný přečin, přičemž se mu tím dává možnost dosáhnout toho, že výkon podmíněně odloženého trestu odnětí svobody nařízen nebude, a že se na obžalovaného bude hledět, jako kdyby nebyl odsouzen. Tím podmíněně odsouzení umožňuje vzbudit zájem pachatele na vlastním řádném životě a podmíněně odsouzení je prostředkem k dosažení účelu trestu, nikoliv projevem shovívavosti k pachateli přečinu.

Peněžitý trest představuje druh majetkové trestní sankce, která je určena zejména k sankcionování pachatelů, kteří se dopustili trestné činnosti, kterou si opatřili neoprávněný majetkový prospěch; anebo o takový majetkový prospěch usilovali. Jeho účelem je postihnout pachatele jak na majetku, který si opatřil trestnou činností, tak i na jeho legálně nabytém majetku. S ohledem na podmínky uložení peněžitého trestu podle odstavce 2 je zřejmé, že peněžitý trest lze ukládat i v případě, že se pachatel dopustil trestné činnosti nemajetkové povahy. Nezbytným předpokladem uložení peněžitého trestu podle odstavce 1 je spáchání úmyslného trestného činu se zjištěnou pohnutkou. Za splnění této podmínky je nerozhodné, zda u spáchaného trestného činu zákon výslovně dovoluje uložení peněžitého trestu. Podle tohoto ustanovení však nelze ukládat peněžitý trest pachateli nedbalostního trestného činu.

U pachatele jde ve smyslu tohoto odstavce o zjištěnou pohnutku, jestliže úmyslným trestným činem získal pro sebe anebo také pro jakoukoli jinou osobu neoprávněný majetkový prospěch, popřípadě spácháním trestného činu se snažil získat takový prospěch. Zpravidla půjde o spáchání majetkové trestné činnosti, korupční delikty apod. Není rozhodné, zda pachatel obohatil sebe nebo jiného, ani to, zda se mu to skutečně podařilo.

Soud proto sankci uložil ve výši odměny prokazatelně vyplacené stranou obhajoby obžalovaného R. J. - podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 68 odst. 1; 2 tr. zákoníku ve výměře 7.800,-Kč, tvořené z 15ti denních sazeb po 520,- Kč.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku byl pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 4 měsíců. Stanovení náhradního trestu odnětí svobody je obligatorní součástí výroku o trestu v rozsudku, kterým se ukládá peněžitý trest. Výměra náhradního trestu může činit nejvýše čtyři léta odnětí svobody. Zákon sice neuvádí žádnou dolní hranici náhradního trestu odnětí svobody, ale z povahy věci vyplývá, že nejkratší časovou jednotkou, na kterou lze uložit náhradní trest odnětí svobody, je jeden den (tj. 24 hodin).

Nepochybně významným hlediskem pro stanovení výměry náhradního trestu odnětí svobody byla výše uloženého peněžitého trestu, a to zejména pro její porovnání s rozpětím trestní sazby odnětí svobody u náhradního trestu. Dále pak při stanovení výměry náhradního trestu odnětí svobody bylo třeba zohlednit i to, aby pachatele dostatečně motivovala k zaplacení peněžitého trestu. Protože soud ukládal peněžitý trest společně s trestem odnětí svobody, nesměl součet uloženého trestu odnětí svobody a náhradního trestu odnětí svobody ani převýšit horní hranici trestní sazby odnětí svobody u příslušného trestného činu (NS 6 Tz 94/2011).

Jeň výjimečně se náhradní trest odnětí svobody nestanoví. Tak tomu bude především v situaci, kdy se peněžitý trest ukládá vedle trestu odnětí svobody vyměřeného na horní hranici trestní sazby stanovené pro příslušný trestný čin (srov. R 28/1972, R 36/1996). Stejně platí i pro případ, že pachatel byl uložen trest odnětí svobody v maximální výměře podle § 55 odst. 1, tj. ve výši 20 let. To není případ obžalovaného.

Poučení: Proti rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly. Odvolání musí být ve stejné lhůtě odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, v jakých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jsou odvoláním vytýkány.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Poškozený může podat odvolání proti výroku o náhradě škody, nebo proti tomu, že takový výrok učiněn nebyl. Obžalovaný je oprávněn podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 10.08.2017

JUDr. Milan Rossi, v.r.
samosoudce

Za správnost: Krákorová